

на дътичнитъ. За нѣтъ
 мой гласъ ми говори о
 такъво красноречие и
 миза го азъ вѣко е денна
 дълбоко буди мисълъ, а
 поучи вѣднѣ мѣ рѣдко
 выисдало редица ~~и сѣмъ~~
 баници, гласно краици
 чилеи и вѣждѣ въ без-
 крайности се будятъ.
 Но ~~и~~ него вѣти, ситна-
 ния къмъ нѣтъ голѣзъ
 поддържавя моятъ.
 Умомъ засти азъ изпознавамъ
 случая за'я го накара мѣ
 ги помисля се уста.

- Слушай, говори ми азъ
 на ухото, я дръзъ мози
 пожесть. Мухъ е цура-
 мена съ колѣто отъ Мавъ-
 дивъ отъ домашни мѣ-
 ти тѣкмо половинъ
 дътичи. Ти видишъ само
 колко е тонка още и
 колко е блаженъ! Мач-
 ка ти е турска, най-
 малко тѣкмо масло.
 По отъ нѣтъ мѣ е на-
 мтрена и такъво буда-
 во мѣне! Ахъ, колко е
 сладка, колко будово
 мерне! Ни ти мови
 паре! Дусъ! Ха така!
 Тѣта.

Тѣти протѣ рзутъ, под-
 ниса и тѣко къмъ уста-
 та си, дове, мяска
 прави рожи, урматъ
 и по мизето му се гетъ
 безгранична радостъ и
 удоволствие. Зогранбѣ
 първата му думна е.
 "Какъ будовъ сѣмъ сѣну-
 вахъ! Усложно и
 бѣне сѣмъ! И мой сѣ
 голѣмъ мизъ ми разира-
 лъ какъ мѣтѣмъ утѣра
 паре ти тонка баници,
 и какъ мизъ си зогдѣ -